

**Stedelijk
Museum**

**BUREAU
AMSTERDAM**

NO 55

ROZENSTRAAT 59 / 1015 NN AMSTERDAM

TEL 31(0)20 437 1111 FAX 31(0)20 625 1110

WWW.SYMBIANLITMAIL@SYMBIANLIT.NL

**LARA SCHINTGER /
MATTHEW MONAHAN**

GOZINMAS

10 SEPTEMBER - 28 OKTOBER - 2000

LARA SCHNITGER & MATTHEW MONAHAN 'GOZAIMAS'

Lara Schnitger en Matthew Monahan werkten het afgelopen jaar in een gastatelier van het Center for Contemporary Art in Kitakyushu, in het zuiden van Japan. Die periode hebben zij onder andere benut om hun eerste samenwerkingsproject voor te bereiden. De gladde, futuristische Japanse beeldcultuur van computerspelletjes en manga strips bood een uitdagende context voor een knetterende samenspraak tussen deze twee kunstenaars. In het kleine atelier in Kitakyushu hechtte Monahans hallucinerende beeldwereld vol koortsachtig starende krijgers en vervaarlijke bosgeesten zich naadloos aan Schnitgers vluchtige ruimtelijke constructies die zich als 'aliens' aan de muren vloeren en plafonds van een ruimte vastklampen. Als artistiek gelegenheidsteam maakten Monahan en Schnitger in Japan een reeks werken waarin de afzonderlijke stijlen nog wel te herkennen zijn, maar die vooral de sporen dragen van een gedeelde uiteenzetting met een vreemde, exotische cultuur. In Bureau Amsterdam presenteren zij deze werken in een installatie die de complete ruimte in beslag neemt. Een ware fantasmagorie van uit schotse ruitjes en camouflagestof geconstrueerde monsters en organische structuren, met ingenieuze druktechnieken vervaardigde zwaardvechters en pornostrip-collages.

In de volgende tekst geeft Matthew Monahan een impressie van het verblijf van het duo in Kitakyushu. MvN

ZO GOED ALS NIETS

Ze hadden geen andere keus dan door te gaan alsof er niets was gebeurd. De trouwcadeaus waren veilig opgeslagen aan de andere kant van de wereld in een ruimte zowat ter grootte van hun nieuwe flat en verder was er weinig dat hun eraan deed denken dat ze pas getrouwd waren. Eigenlijk moesten ze helemaal nergens aan denken en zachtjesaan raakte alles in vergetelheid.

Ze hadden een vrij uitzicht op een brandschoone parkeerplaats en een trottoir. Elke beweging viel op. Een oude dame kwam voorbij in de ovale schaduw van een parasol die ze met witte handschoenen vasthield. Later verzamelde een man in uniform en op sloffen sigarettenpeuken van het bakstenen trottoir. Na verloop van tijd viel het moeilijk uit te maken of alles ver weg was of juist heel klein. Om de echte schaal te bepalen hadden ze naar buiten, de warmte in gemoeten.

Tussen de kunststof wanden hoorden ze tenminste nog het ritmische gezoem van de airco en konden ze met de afstandsbediening om zich heen steken. Het was het warme jaargetijde van de cicaden en de hele lucht gonsde van hun ultrasone weerklank. Het was het geluid van pure hitte en de stad was hun instrument. Het leek wel of elk voorwerp zijn eigen golflengte uitzond en toen hij zich daarop richtte bespeurde hij een stroom van microsoon geklik die hem met de stapel kleren op de vloer verbond. Zij trok haar rok uit en gooide die op de stapel. Hoe weinig ze ook aanhad, voor de warmte was ze nog niet naakt genoeg.

's Nachts was het niet anders. Ze lagen in een stijve, gevouwen houding op het smalle bed en probeerden adem te halen alsof ze sliepen. Als op een teken draaiden ze zich om en hij zei: 'Flip.' 'Slaap je?' vroeg ze. 'Ik denk it niet,' erkende hij.

Hij stond aan het eind van de gang in een berg schoenen. 'Elke dag is een reis van de koffie naar het bier.' 'Wij gaan samen.'

De straat was verlaten maar werd verlevendigd door lichtjes die knipperden als een onbespeelde flipperkast. Vanwaar ze stonden liep de weg flauw af naar de *Family Mart*. Deze was weggestopt in de hoek maar sprong eruit in het blok duistere garages, dag en nacht stralend en altijd paraat. Op elk moment van elke dag in elke tijd-

zone was de *Family Mart* geopend, constant en helder als de snelheid van het licht. Hij had geen toekomst of verleden, en voor hen lag hij dicht genoeg bij de eeuwigheid om de tanende uren van de slapeloosheid af te wenden. De *Family Mart* was tijdloos.

Het trottoir was nauwgezet ingelegd met brailletegels; legostenen van negen en twaalf waren in een spoor gedrukt dat de blinden zover leidde als ze konden voelen. 'Ze moeten dunne zolen hebben om dit te lezen,' zei zij. Hij stelde zich een spook op sandalen voor dat naar de sigarettenautomaten op de hoek slofte.

Bij de oversteekplaats bleven ze even naar de stoplichten staan kijken. Alle hoeken stonden op rood en de verlaten straat wachtte verstijfd tot de lichten versprongen. Ze wedden welk er het eerst zou verspringen. Zoals gewoonlijk won zij en haar licht jubelde het uit als een ijskar: *De doe doe duh, duh duh doe*.

"Hij speelt '*Catcher in the Rye*,'" zei zij. Hij vond het leuk zoals ze altijd alles *hij* en *zij* noemde. Tijdens het oversteken nam hij kleine passen om veilig op de witte strepen te blijven. 'Zebra,' verkondigde hij, zodat hij niet zou verdwalen. Het leek wel of hij onderweg altijd iets kwijtraakte, misschien was het dit keer wel meer dan een tandenborstel. Het cabinepersoneel waarschuwde: 'De bagage in de vakjes boven uw hoofd kan verschoven zijn.'

Ze bleven midden op een van de strepen staan en keken naar de nachtelijke berg. In de donkere, klamme lucht was die onzichtbaar maar de monorail priemde schuin de hemel in als een zwakke bliksemschicht die aan het raster van de stad ontsnapte. Een driehoekig bord hoog boven de straat gaf een man op een zebra te zien.

'Hier zijn we dan.'

'Lopend op lucht.'

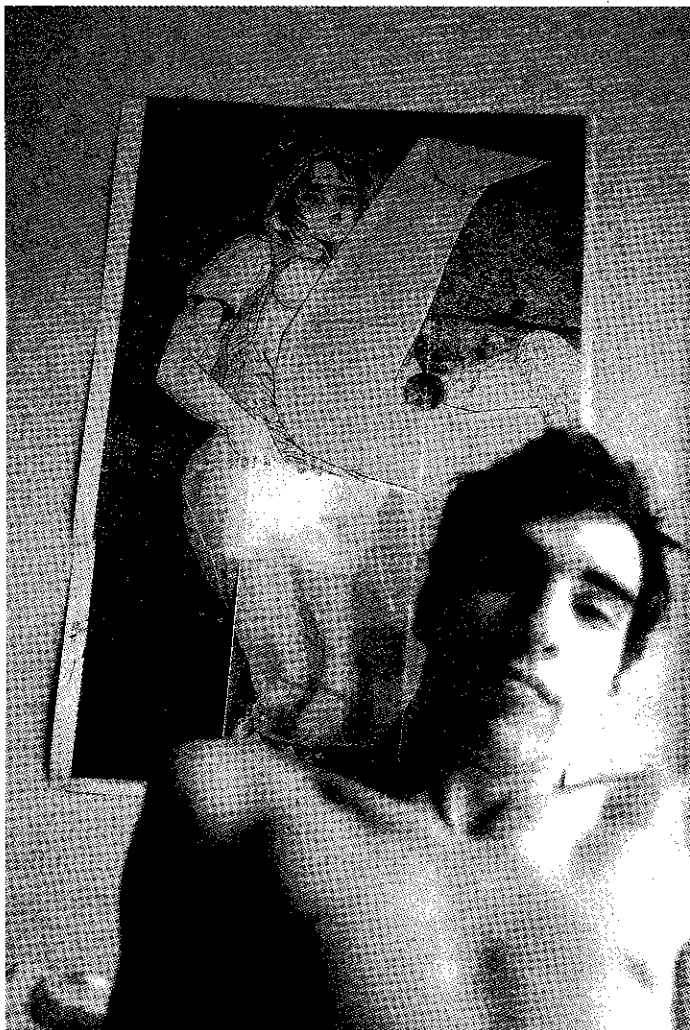
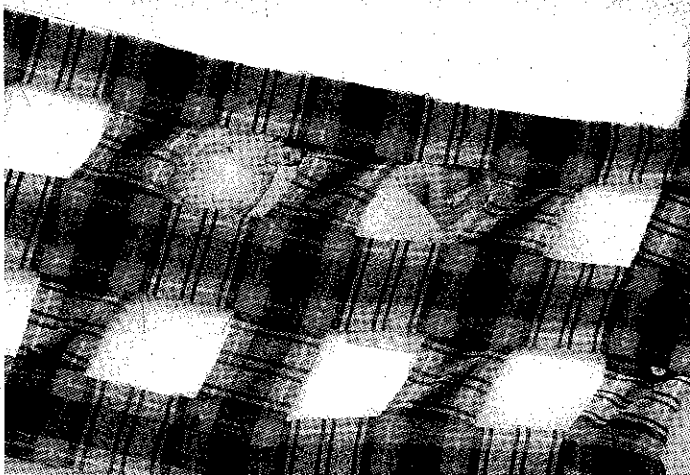
Het stoplicht bleef maar piepen.

Op de glazen deuren van de *Family Mart* zaten kleurige stickers die samenvloeiden met het helverlichte diepteloze interieur. De logo's schoven van hen weg toen de deuren opengingen. Er klonk een bel en vier medewerkers riepen iets. Zij hoorde '*Champs Elysées!*' en hij hoorde 'Blijf van mijn snor!' In elk geval was er niets ergs aan de hand. De medewerkers waren weer gekalmeerd terwijl hij van de schrik bekwam; de deuren hadden hem als een stel ruitwissers schoongeveegd. Zij was al tussen de schappen. Alles sprong haar in het oog, blinkend, eetbaar, onleesbaar, en ze pakte iets

**LARA SCHNITGER &
MATTHEW MONAHAN**
'Gozaimas'

Lara Schnitger and Matthew Monahan have spent the last year on a residency at the Center for Contemporary Art in Kitakyushu in southern Japan. They used this period to prepare their first collaborative project for an exhibition at Stedelijk Museum Bureau Amsterdam. The slick, futuristic world of Japanese computer games and manga comics presented a challenging context for a vigorous dialogue between these artists. In the small studio at Kitakyushu, Monahan's hallucinatory world of feverish, staring warriors and frightening woodland spirits blended perfectly with Schnitger's flighty, spatial constructions, which stick to floors and ceilings like aliens. This one-off artistic collaboration between Monahan and Schnitger generated a series of works which, although the artists' individual signatures were still recognizable, above all bore the traces of a discussion of what to them is a strange and exotic culture. In Bureau Amsterdam they will present this work as an installation that will occupy the entire space. A true phantasmagoria of monsters and organic structures made from tartan and camouflage fabrics, with gladiators and porn-cartoon collages created using ingenious printing techniques.

In the following text, Matthew Monahan presents an impression of the duo's stay at Kitakyushu. MvN

Next to nothing

They had no other choice but to continue as if nothing had happened. The wedding gifts were safely stored on the other side of the world in a room about the size of their new apartment and there was little else to remind them they were newlyweds. In fact, there wasn't anything to remind them of anything and they were gently slipping into amnesia.

They had a clear view of a spotless parking lot and a sidewalk. Every movement stood out. An old lady passed by in the oval shadow of a parasol she held with white gloves. Later a uniformed man in slippers collected cigarette butts from the brickwork of the sidewalk. After a while it was hard to tell if things were far away or if things were very small. To determine the actual scale they would have had to go outside into the heat.

Between the vinyl walls, at least they could hear the air-co vents in swing mode, and they could stab at the air with the remote control. It was the hot season of the cicada and every inch of air was whistling with their ultrasonic feedback. It was the sound of pure heat and the town was their instrument. Every object seem to emanate its own frequency, and as he focused, he discerned a chain of micro sonic clicks connecting him and the pile of clothes on the floor. She pulled off her skirt and dropped it in the pile. No matter how little she wore she wasn't naked enough for the heat.

At night it was no different. They lay stiffly folded into position on the narrow bed, trying to simulate the breath of sleep. On cue they began to turn over and he said "Flip."

"Are you asleep?" she asked.

"Ik denk it niet" he admitted.

onder handbereik, een soort gekrompen telefoonboek dat stijf dichtgebonden zat. Ze gluurde bij de hoeken naar het ruige krantenpapier en hurkte neer, in de hoop dat niemand zag dat ze de knopen wegschoof. Het was een geheim boek met flarden van beelden: explosies van lijnen die het beeld vervormden en versplinterden tot gewaarwordingen die overgingen in gaten en priemen in opgebruikte poppen, lege lichamen doorsneden met extatische tekens, doorboord door een verwoede censuur... Jongens grepen de omlijsting, ijle schimmen die grijnzend alle knoppen afwerkten... Het meisjeslichaam dat zweefde in de schemer van ruimten vol glijmiddel, glinsterend van verdwaasde sterren.

Zij keek op van de pornostrip en zag hem bij de koelkast met bier staan. Hij liet zijn ogen langs de blikjes gaan. Hij moest kiezen: herfstkleuren, plaatjes van gerst, hop en de afbeelding van een boer met namen als 'goede waar' en 'tophop, op en top genot'. Hij kwam bij een duurdere plank met abstracte blikjes die er met hun gouden sterren, strepen en draken bij stonden als een klein leger. Maar daaronder zag hij hem: *little boy*, een bom van glimmend aluminium zo groot als zijn hoofd. Daarin zat het chemische elixir. 'Blikbier,' zei hij hardop toen hij hem optilde om te lezen: 'Verbeterd en nu nog drinkbaarder'. Aan de bovenkant was braille gestanst: 'voor wie van dronkenschap niet meer uit zijn ogen kon kijken'. Het trottoir was in bier veranderd. Dat vond hij vermakelijk en hij stond met een lachje bij de kassa.

Het meisje dat de streepjescode scande was klein van stuk en fluisterde iets. Hij had geen idee wat ze zei en hij had geen idee welke uitwerking haar rugloze neus, kleine neusgaten en vooruitstekende tanden op hem hadden. Van sommige gezichten kon je moeilijk je ogen afhouden. Hij streek een verkreukt bankbiljet glad. Ze wachtte even en gaf hem blozend te kennen dat hij geld tekortkwam en na enig geschuif met onbekende coupures liep hij de deur uit. Ook buiten kon hij ze allemaal nog horen zeggen: 'Gozaimas.'

'Tjemig, dat is een groot blik.'

'Wat heb jij gekocht?'

'Man, dit is helemaal pornball!'

Door de tas heen liet ze hem het stripboek zien.

Ze lachte weer en stond bijna op haar tenen.

'Ik kan bijna niet wachten.'

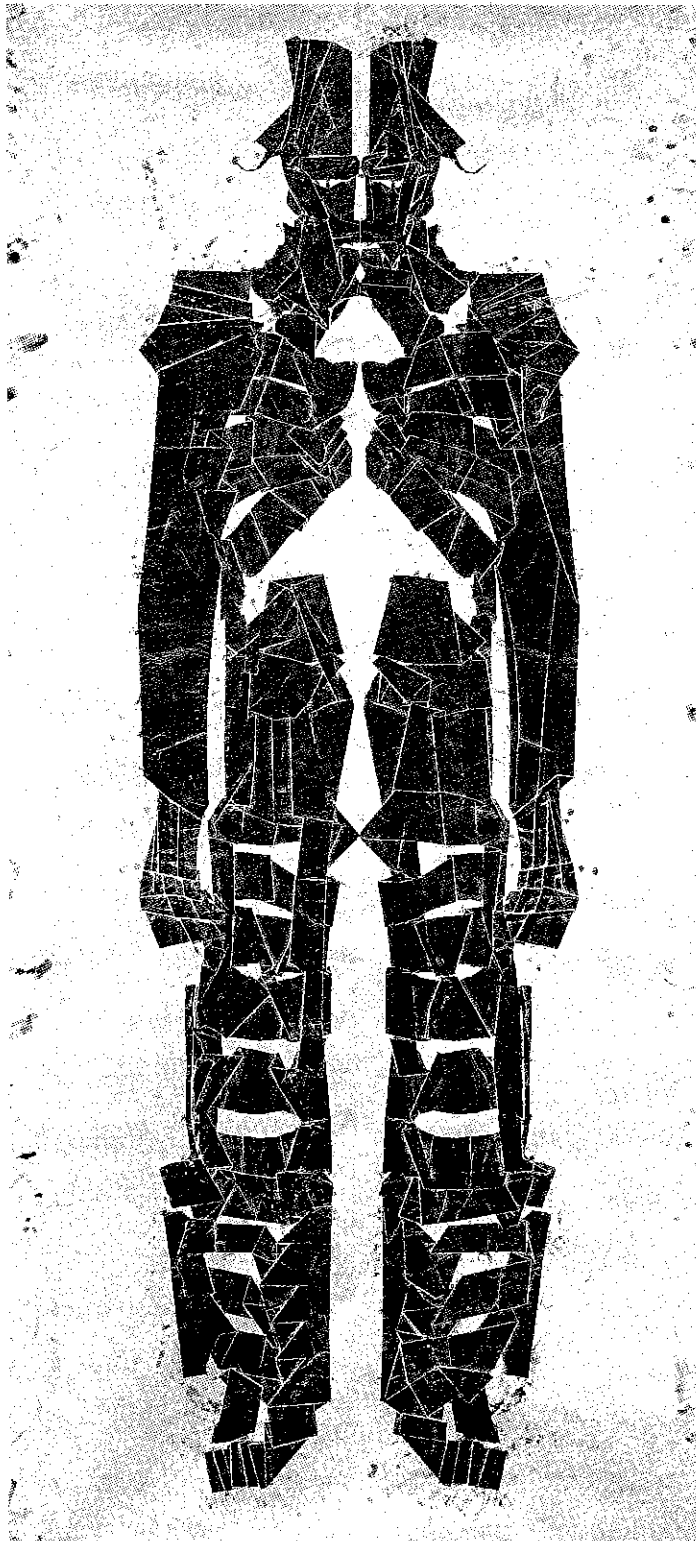
De drank verzachtte alles weer. Het lichaam was zo eenvoudig voor de gek te houden. De *Family*

Mart had het eerste vertrouwde gevoel van de dag verkocht. Het paradigma nuchter-dronken was iets waar ze altijd op konden rekenen, nog vaster dan op oost-west. Ze zette de radio hard om de cicaden te overstemmen maar die lieten zich niet kennen. Hij nam een slok uit het blik en morste bier op zijn hemd - het teken dat ze terug waren.

Matthew Monahan

Vertaling: Rien Verhoef

He stood at the end of the hall in a pile of shoes. "Each day is a journey from the coffee to the beer." "We go together."

The street was empty, animated with small lights blinking like an un-played pinball machine. From where they stood the road sloped smoothly into *Family Mart*. It was plugged into the corner, outstanding in the block of dim garages, glowing all day and all night, ever-ready. Every minute of everyday in every timezone, *Family Mart* was open, as constant and bright as the speed of light. It had no past or future, and for them it was close enough to eternity to fend off the dwindling hours of insomnia. *Family Mart* was timeless.

The sidewalk was meticulously inlaid with Braille tiles; Lego Blocks, nines and twelve's were snapped into a trail leading the blind as far as they could feel. "They must have thin soles to read this", she said. He pictured a ghost in sandals scuffling out to cigarette machines on the corner.

At the crosswalk they stalled to watch the lights. Every corner was red and the empty street was frozen in anticipation of the change. They placed a bet on which light would change first. As usual, she won and her light sang out like an ice cream truck: *Da do do duh, duh duh do*. "He's playing 'Catcher in the rye'" she said. He loved her pronouns. "If a body catch a body..." He was pacing out the crosswalk in short steps in order to stay safely on the white strips. "Zebra crossing," he declared so that he wouldn't lose the way. In transit he always seemed to lose something, perhaps this time it was more than a toothbrush. The flight attendants warned, "Objects may have shifted in the overhead compartment."

They stopped in the mid-

dle of one of the lines to see the mountain at night. It was invisible in the dark, moist air but the monorail cut a diagonal into the sky like a weak thunderbolt that escaped the city grid. A triangular sign high above the street depicted a man on a cross walk.

"There we are."
"Walking on air"
The light beeped insistently.

The glass doors of *Family Mart* were colored with stickers that fused with the bright, depthless interior. The logos slide away from them as the doors opened. A bell went off and four attendants shouted something. She heard "*Champs Elysee!*" and he heard "Dont-touch-my-mustache!" In any case, there was no emergency. The attendants were at ease again while he recovered from the shock; the doors had wiped him clean like a pair of squeegees. She was already in the shelves. Everything snapped at her eyes, blinking, edible, illegibles and she grabbed for something close, a sort of shrunken phone book tied up in straps. Peeking at the corners of coarse newsprint, she crouched down, slipped off the knots hoping no one saw. It was a secret book of shattered images: explosions of line, bending and cracking the image into sensations morphing into holes and pokers of used up dolls, empty bodies perforated with ecstatic signs, penetrated in furious censorship... Boys groped the frame, thin grimaced shadows working all the buttons...The girls body suspended in the twilight of lubricated spaces crackling with dizzy stars.

She looked up from the porn comic and saw him standing at the beer fridge. He read across the cans. He had to choose: Autumn tones, insignias of barley, hops, and the portrait of a farmer with names like "good value" and "Super Hops, goes with the good

times". He passed into a more expensive shelf of abstract cans where gold stars, stripes and dragons stood like a little army. But below he saw it, "little boy", a polished aluminum bomb as big as his head. It encased the chemical elixir. "Beer can," he said out loud as he hefted it up to read: "Refined for increased drink-ability". The top was embossed with Braille "for the blind-drunk". The side-walk had transformed into a beer. This amused him, and he wore a faint smile as he stood at the register.

A short girl scanned the bar code and murmured something. There was no way to know what she said and there was no way to calculate the effect that her bridge-less nose, small nostrils, and buck tooth over-bite had on him. Some faces were hard to turn away from. He flattened a crumpled bill on the counter. She paused and blushed to signal that he was short of change and after a shuffle of unknown denominations he was out the door. Even outside he could hear them all say, "Gozaimas."

"Yumpy, that's a big beer."
"Whad you get?"
"Dude, its totally porn ball!"
She showed him the comic through the bag. She was smiling again and nearly standing on her tip toes.
"I cant wait."

The drink began to make things soft again. The body was so easy to fool. *Family Mart* had sold the first familiar sensation of the day. The paradigm of sober and drunk was one thing they could always count on, surer than East and West. She turned up the radio to blot out the cicada but they rose to the challenge. He sipped at the can and spilled beer down his shirt, it was the hallmark of their return.

Matthew Monahan

Biografie

LARA SCHNITTGER

1969, Haarlem

Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten Den Haag, 1987-1991
Academie Vyvanni Umeni, Praag, 1991-1992
Ateliers '63, Amsterdam, 1992-1994

SOLOTENTOONSTELLINGEN

1999 Anton Kern Gallery, New York
Up & Co, New York
1998 'Hyper Space', Galerie Daniel Blau, München
Basel Art Fair, Galerie Daniel Blau
'Space Invader', Vleeshal, Middelburg
1997 University of Buffalo Art Gallery, Buffalo, NY
1996 Anton Kern Gallery, New York

GROEPSTENTOONSTELLINGEN

1999 '10th Fukuoka art Adventure', IMS - place, Fukuoka, Japan
'Art Lovers', Liverpool Biennial, Liverpool, Engeland
'Maeda Exhibitions', C.C.A., Kitakyushu, Japan
'Smooth Space', Vlaams Cultureel Centrum de Brakke Grond, Amsterdam
'Provisorium 1', Bonnefanten Museum, Maastricht
'Prix NI', Galerie Nouvelles Images, Den Haag
1998 'Een Keuze', De Grote Kerk, Den Haag
Art Sculpture Basel '98, Basel, Neuro Artonomy, Erasmus University, Rotterdam
'Morning Glory', De Ateliers, Amsterdam
'The Centre Holds', Galerie Gmurzynska, Keulen
1997 'Group Show: Painting, Photography, Drawing', Anton Kern Gallery, New York
Basel Art Fair, Galerie Daniel Blau Gramercy Art Fair, Anton Kern Gallery
1996 'Sublieme Vormen', Stedelijk Museum, Amsterdam
'Tien Jaar Lustrum', Niggerdijker, Groningen
'Culture dialogue', Ateliers Höherweg, Düsseldorf
1995 'Wild Amsterdam', Stedelijk Museum, Amsterdam
'Shaking Patterns', W139, Amsterdam
'Uitgelicht', RAI, Amsterdam

1994 'East Award', Norwich Gallery, Norwich, Engeland
1992 'Met Vlag en Wimpel', Nederlands Textielmuseum, Tilburg
Moderne Galerie u Vystavistě, Praag
Kulturni Stredisko, Boskovic, Tsjechië
1991 'Stalling', Haagse Kunstkring, Den Haag

PRIJZEN / BEURZEN

1999 Residency in Kitakyushu, Japan
1998 The Pollock-Krasner Foundation, New York
1996 Mondriaan Stichting, Amsterdam
Werkbeurs, Fonds voor Beeldende Kunsten, Amsterdam
1994 Startstipendium, Fonds voor Beeldende Kunsten, Amsterdam
1992 Individual Mobility Grant for European Community Students by EC Tempus, Brussel
1991 STROOM HCBK, Den Haag

MATTHEW MONAHAN

1972, Eureka, Californië

Cooper Union School of Art, New York, 1990-1994
Uitwisseling met de Rietveld Academie, Amsterdam, 1993
De Ateliers, Amsterdam, 1994 - 1996

SOLOTENTOONSTELLINGEN

2000 Galerie Fons Welters, Amsterdam
1999 'Artist's Proof', Bureau Leeuwarden/Fries Museum, Leeuwarden
'Like Stink on a Monkey', Archipel, Apeldoorn
1998 Galerie Fons Welters, Amsterdam
1997 'Matthew Monahan', Anton Kern Gallery, New York
1996 'Mum's Tattoo' (with Thomas Houseago), SI EN LA, Antwerpen
'Zeno's Quiver', Stedelijk Museum, Amsterdam

GROEPSTENTOONSTELLINGEN

2000 'Exorcism/Aesthetic Terrorism', Museum Boymans van Beuningen, Rotterdam
1999 'Glad Ijs', Stedelijk Museum, Amsterdam
'Art Lovers', Liverpool Biennial, Liverpool
'Subreal/The Human Condition', LA International Biennial, INMO Gallery, Los Angeles

Galerie Fons Welters, Amsterdam

'Jars 1', Kunstcentrum Sittard
1998 Art Cologne, Keulen
'Exterminating Angel', Galerie Ghislaine Hussenot, Parijs
'Morning Glory', De Ateliers, Amsterdam
'Art Forum', Berlin Art Fair
'Going Up the Country', Galerie Fons Welters in ACHK
De Paviljoens, Almere
1997 'Night', at Life, New York

PRIJZEN

2000 Aanmoedigingsprijs Beeldende Kunst Amsterdams Fonds voor de Kunst

Nieuwsbrief

U kunt zich abonneren op de Nieuwsbrief van Bureau Amsterdam. Als u f. 25,- overmaakt op girorekening 4500092 t.g.v. Dienst Museum voor Moderne Kunst te Amsterdam onder vermelding van 'Nieuwsbrief Bureau Amsterdam' krijgt u de Nieuwsbrief een jaar lang toegestuurd. U ontvangt dan tevens de uitnodigingen voor de openingen.

Colofon

Samenstelling tentoonstelling en redactie Nieuwsbrief:
Martijn van Nieuwenhuyzen
Tekst: Matthew Monahan
Secretariaat: Jan Meijer
Vormgeving: Mevis & Van Deursen
Druk: Rob Stolk, Amsterdam
Vertaling: Rien Verhoef (Monahan), Annabel Howland

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam
Rozenstraat 59
1016 NN Amsterdam
tel. 020 4220471
fax. 020 6261730
e mail: mail@smba.nl
internet www.smba.nl
geopend van di t/m zo,
11.00 - 17.00 uur

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam is een activiteit van het Stedelijk Museum, mogelijk gemaakt door de Gemeente Amsterdam

29 oktober - 10 december 2000
De Rijke De Rooij
'Bantar Gebang', 2000
Première